

działu nadany przez Ministra Spraw Zagranicznych na wniosek Dyrektora Instytutu.

Art. 8. Dla realizacji celów określonych w art. 2 Instytutowi przekazuje się majątek byłego Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych.

Art. 9. Przychodami Instytutu są w szczególności:

- 1) środki otrzymywane zgodnie z odrębnymi przepisami na zadania, o których mowa w art. 2 pkt 1,
- 2) dotacje z budżetu państwa na zadania, o których mowa w art. 2 pkt 2–7,
- 3) spadki i darowizny.

Art. 10. Nadzór nad Instytutem w zakresie zgodności jego działania z przepisami ustawowymi i postanowieniami statutu sprawuje Minister Spraw Zagranicznych.

Art. 11. Minister Spraw Zagranicznych określa, w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, wykaz stanowisk w Instytucie, wymagane kwalifikacje oraz zasady wynagradzania pracowników Instytutu i przyznawania im innych świadczeń.

Art. 12. W sprawach nie uregulowanych niniejszą ustawą do Instytutu stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące jednostek badawczo-rozwojowych. Ministrem właściwym, w rozumieniu tych przepisów, w odniesieniu do Instytutu jest Minister Spraw Zagranicznych.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

778

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1996 r.

w sprawie wprowadzenia okresowego zakazu podwyższania cen umownych energii cieplnej.

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się, na okres do dnia 31 grudnia 1997 r., zakaz podwyższania cen umownych energii cieplnej, z zastrzeżeniem § 2 i 4.

2. Zakaz podwyższania cen dotyczy cen stosowanych przez producentów energii cieplnej i dystrybutorów tej energii, zakupywanej od producentów, jak i pochodzącej z własnej produkcji, oraz cen stosowanych przez jednostki nowo utworzone, jak i nowo tworzone jednostki gospodarcze, kontynuujące działalność jednostek zlikwidowanych, podzielonych lub przekształconych.

3. Za cenę energii cieplnej, w rozumieniu rozporządzenia, uważa się także ceny za ogrzewanie i podgrzanie wody użytkowej, ustalone w formie opłat ryczałtowych (np. opłata za 1 m² powierzchni, za jedną osobę).

§ 2. 1. Ceny umowne energii cieplnej, o których mowa w § 1, mogą być podwyższane wyłącznie w przypadku wzrostu, po dniu wejścia w życie rozporządzenia, następujących czynników niezależnych od jednostki gospodarczej (sprzedawcy):

- 1) cen paliw technologicznych na podstawie dokumentów źródłowych zakupu, jednakże pod warunkiem zakupu tych paliw:

a) z tego samego źródła i od tego samego dostawcy lub

b) w drodze przetargu, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. Nr 76, poz. 344 i Nr 130, poz. 645 oraz z 1995 r. Nr 99, poz. 488),

2) kosztów składowania paliw technologicznych oraz kosztów składowania i wywozu odpadów paleniskowych,

3) cen energii elektrycznej oraz stawek taryfowych za wodę i wprowadzanie ścieków,

4) cen usług transportowych, a w przypadku korzystania z transportu własnego, cen paliw i olejów silnikowych,

5) stawek: podatków, opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska, obowiązkowych ubezpieczeń majątkowych oraz funduszy obciążających koszty, z wyjątkiem podwyższenia stawek o charakterze sankcyjnym (kary) — zaliczanych na podstawie odrębnych przepisów do kosztów uzyskania przychodów,

6) cen usług pocztowych i telekomunikacyjnych,

7) odpisów amortyzacyjnych od nowo wprowadzonych do ewidencji księgowej, po dniu 1 stycznia 1997 r., środków trwałych służących do bezpośredniej produkcji, przesyłu i przetwarzania energii cieplnej (takich jak: kotły, zespoły i części kotłów, urządzenia regulacyjne i pomiarowe, kominy, urzą-

dzenia bezpośrednio związane z ochroną środowiska, urządzenia uzdatniania wody, sieci ciepłone, przepompownie, węzły ciepłone itp.) oraz odpisów amortyzacyjnych związanych z aktualizacją wyceny środków trwałych na dzień 1 stycznia 1995 r.,

8) wynagrodzeń zaliczanych w ciężar kosztów, zgodnie z ustawą z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń w podmiotach gospodarczych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 43, poz. 221), oraz narzutów do płać,

9) cen materiałów zaopatrzeniowych i usług powodujących wzrost kosztów remontów i konserwacji, jednakże w skali nie wyższej niż wskaźnik wzrostu cen produkcji sprzedanej przemysłu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do cen umownych energii cieplnej zakupywanej przez dystrybutorów od producentów. W takim przypadku za przyczynę wzrostu kosztów, niezależnych od sprzedawcy, uznaje się również wzrost cen energii cieplnej dokonany przez producentów według zasad określonych w rozporządzeniu.

3. Przy podwyższaniu cen energii cieplnej przez dystrybutorów, w części odnoszącej się do skutków podwyżek cen energii cieplnej dokonywanych przez producentów, należy przyjmować strukturę zakupu tej energii według poszczególnych producentów w 1996 r.

4. W cenie energii cieplnej uwzględnia się 97% skutków wzrostu wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 8, natomiast wzrost pozostałych czynników niezależnych od jednostki gospodarczej (sprzedawcy), określonych w ust. 1, uwzględnia się w pełnej wysokości.

5. Ceny umowne energii cieplnej mogą być podwyższane w przypadku zmiany stawki podatku od towarów i usług.

§ 3. 1 Jednostka gospodarcza (sprzedawca), która po dniu wejścia w życie rozporządzenia zamierza podwyższyć cenę, jest zobowiązana do sporządzenia kalkulacji wzrostu cen (stawek taryfowych), zgodnie z przepisami § 2, w której uwzględnia wyłącznie wzrost czynników od niej niezależnych, który nastąpi w okresie od sporządzenia ostatniej kalkulacji wzrostu cen.

2. Skutki wzrostu poszczególnych czynników niezależnych od jednostki, wymienionych w § 2, uwzględnia

się w kalkulacji, o której mowa w ust. 1, przyjmując proporcjonalny ich udział w strukturze rodzajowej kosztów według wykonania za 1996 r.; w przypadku dokonywania podwyżek cen energii cieplnej w I kwartale 1997 r., jednostka gospodarcza (sprzedawca) może przyjmować strukturę rodzajową kosztów za 1995 r.

3. Skutki, o których mowa w ust. 2, odnosi się do cen (stawek taryfowych) ostatnio stosowanych. W okresie obowiązywania zakazu podwyższania cen jednostka gospodarcza (sprzedawca) nie może wprowadzać nowych systemów taryfowych.

4. W przypadku stosowania przez jednostkę gospodarczą (sprzedawcę) różnych cen energii cieplnej w okresie grzewczym i poza tym okresem, wzrost cen powinien być odnoszony odpowiednio do cen stosowanych w poszczególnych okresach roku.

§ 4. W przypadku stosowania rozliczeń w systemie opomiarowanym według taryfy dwuczłonowej (opłata stała i opłata zmienna), sprzedawca może dokonywać zmiany relacji opłaty stałej i opłaty zmiennej w łącznej opłacie według zasad określonych w załączniku do rozporządzenia.

§ 5. Jednostka gospodarcza (sprzedawca), która nie dokonała podwyżki cen energii cieplnej do dnia 31 grudnia 1996 r., uwzględniającej wzrost kosztów od niej niezależnych, który wystąpił przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, może dokonać podwyżki cen na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1995 r. w sprawie wprowadzenia okresowego zakazu podwyższania cen umownych energii cieplnej (Dz. U. Nr 44, poz. 227 i Nr 140, poz. 689), z tym że we wzroście cen energii cieplnej skutki wzrostu cen paliw technologicznych można uwzględnić według zasad określonych w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się w przypadku zawarcia między Ministrem Finansów a jednostkami gospodarczymi porozumień w sprawach cen umownych energii cieplnej, na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1996 r. (poz. 778)

ZASADY DOKONYWANIA ZMIAN RELACJI OPŁATY STAŁEJ I ZMIENNEJ W ŁĄCZNEJ OPŁACIE W SYSTEMIE TARYFY DWUCZŁONOWEJ

Jednostki gospodarcze (sprzedawcy) energii cieplnej powinny dążyć do tego, aby udział opłaty stałej, stosowanej w rozliczeniach za energię cieplną w systemie opomiarowanym według taryfy dwuczłonowej (opłata stała i opłata zmienna), nie przekraczał poziomu 40% łącznej opłaty za energię cieplną w skali roku.

W przypadku gdy udział opłaty stałej jest wyższy, tj. gdy przekracza 40% łącznej opłaty, można dokonać zmiany relacji tych opłat według zasad określonych w niżej podanych wzorach:

$$P_l = P_{sd} + P_{zd} = P_{sn} + P_{zn}$$

$$P_{sn} \leq 0,4 P_l$$

$$P_s = C_{MW} \times J_{MW} \times N$$

$$P_z = C_{GJ} \times Q,$$

gdzie:

- P_l — łączna opłata za energię ciepłą w skali roku,
 P_{sd} — opłata stała wynikająca z ceny (stawki taryfowej opłaty stałej) dotychczasowej,
 P_{zd} — opłata zmienna wynikająca z ceny (stawki taryfowej opłaty zmiennej) dotychczasowej,
 P_{sn} — opłata stała wynikająca z ceny (stawki taryfowej opłaty stałej) nowej,
 P_{zn} — opłata zmienna wynikająca z ceny (stawki taryfowej opłaty zmiennej) nowej,
 P_s — wartość opłaty stałej w skali roku,
 C_{MW} — cena jednostkowa (stawka taryfowa) stała za 1 MW mocy cieplnej zamówionej przez odbiorców energii cieplnej, wobec których stosuje się rozliczenia opłat za energię ciepłą w taryfie dwuczłonowej,
 J_{MW} — moc cieplna zamówiona przez odbiorców energii cieplnej, wobec których stosuje się rozliczenia opłat za energię ciepłą w taryfie dwuczłonowej, w MW według stanu na dzień 31.12.1996 r.,
 N — liczba okresów pobierania opłaty stałej w ciągu roku,
 P_z — wartość opłaty zmiennej w skali roku,
 C_{GJ} — cena jednostkowa (stawka taryfowa) zmienna za 1 GJ dostarczonej energii cieplnej,
 Q — ilość energii cieplnej sprzedanej w 1996 r. odbiorcom, wobec których stosuje się rozliczenia opłat za energię ciepłą w taryfie dwuczłonowej, w GJ.

779

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1996 r.

w sprawie zmiany opłat w sprawach karnych.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 i z 1995 r. Nr 89, poz. 443) oraz w związku z nowelizacją Kodeksu karnego dokonaną w art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 lipca 1995 r. o zmianie Kodeksu karnego, Kodeksu karnego wykonawczego oraz o podwyższeniu dolnych i górnych granic grzywien i nawiązek w prawie karnym (Dz. U. Nr 95, poz. 475) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłaty w sprawach karnych ustalone w ustawie z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, zwanej dalej „ustawą”, obowiązujące w wysokości określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 czerwca 1993 r. w sprawie zmiany wysokości opłat w sprawach karnych (Dz. U. Nr 59, poz. 270) zmienia się w sposób następujący:

1) opłaty przewidziane w art. 2 w ust. 1 ustawy:

- a) w pkt 1 w wysokości 15 zł — zastępuje się opłatą w wysokości 30 zł,

- b) w pkt 2 w wysokości 30 zł — zastępuje się opłatą w wysokości 60 zł,

- c) w pkt 3 w wysokości 45 zł — zastępuje się opłatą w wysokości 90 zł,

- d) w pkt 4 w wysokości 75 zł — zastępuje się opłatą w wysokości 150 zł,

- e) w pkt 5 w wysokości 100 zł — zastępuje się opłatą w wysokości 200 zł,

- f) w pkt 6 w wysokości 150 zł — zastępuje się opłatą w wysokości 300 zł,

- 2) opłatę przewidzianą w art. 3 ust. 1 i 2 ustawy w wysokości 7,50 zł — zastępuje się opłatą w wysokości 15 zł,

- 3) opłatę przewidzianą w art. 5 ustawy w wysokości 7,50 zł — zastępuje się opłatą w wysokości 15 zł,

- 4) opłatę przewidzianą w art. 7 ustawy w wysokości od 15 do 25 zł — zastępuje się opłatą w wysokości od 30 do 50 zł,